

Historia budowy miast II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Historia budowy miast II
Kod przedmiotu	06.4-WI-AiUP-HistBudMiasII02w-W-S13_pNadGenDUS5K
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

1. Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z historią budowy miast europejskich od czasów baroku do początków XIX wieku, w aspektach czynników oddziałujących na kształtowanie miast: -politycznego, -gospodarczego, -technicznego i kompozycji urbanistycznej.
2. Celem w zakresie umiejętności jest nauczenie studenta pozyskiwania informacji z literatury oraz innych źródeł, a także analizowania, rozpoznawania interpretowania i wartościowania układów urbanistycznych historycznych miast lub ich fragmentów, jak również formułowanie wniosków.
3. Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej w szczególności związanej z rewitalizacją zespołów urbanistycznych oraz wyrobienie świadomości społecznej roli architekta.

Wymagania wstępne

Formalne: zaliczenie przedmiotu „Historia Budowy Miast I”.

Nieformalne: ogólna znajomość historii architektury powszechnej i polskiej.

Zakres tematyczny

Program wykładów:

Rola pomnika w kształtowaniu przestrzeni placu. Przebudowa Rzymu przez Sykstusa V i jej wpływ na wielkie kompozycje urbanistyczne w Europie i Stanach Zjednoczonych w XVII i XVIII wieku. Miasta rezydencjonalne i rozwój sztuki ogrodniczej. Barokowe place włoskie i francuskie.

Działalność urbanistyczna Stanisława Leszczyńskiego w Nancy i jej pozycja w dziedzinie budowy miast. Nowe trendy w urbanistyce polskiej XVIII wieku - działalność urbanistyczna magnatów i szlachty. Komisje Dobrego Porządku. Próby uprzemysłowienia miast w Polsce przedrozbiorowej, działalność gospodarcza i urbanistyczna podskarbiego Tyzenhauza. Urbanistyka Księstwa Warszawskiego. Plan krajowy - program gospodarczy i urbanistyka w Królestwie Kongresowym.

Program seminarium:

W czasie zajęć seminaryjnych, skorelowanych z tematyką wykładów, dokonywana jest analiza porównawcza oraz odręczne szkice szczegółowych przykładów założeń urbanistycznych charakterystycznych dla poszczególnych epok, pod kątem: rozplanowania, funkcji i kompozycji. Barokowe place włoskie i francuskie. Wielkie barokowe założenia rezydencjonalne. Zespół placów w Nancy – nowy wzorzec kompozycyjno-funkcjonalny. Nowe trendy w urbanistyce polskiej – przebudowa miast prywatnych i królewskich XVIII wieku. Typy rozwiązań urbanistycznych w Polsce. Kontynuacja wzorców barokowych i neoklasycznych w pierwszym trzydziestoleciu XIX wieku - osady przemysłowe.

Metody kształcenia

Metody podające:

wykłady problemowe realizowane są w sposób konwencjonalny z wykorzystaniem urządzeń audiowizualnych;

Metody poszukujące:

seminaria realizowane są w sposób interaktywny, jako studia przypadków, z towarzyszącą im dyskusją, bazującą na analizie porównawczej i prezentacjach audio-wizualnych. Jednocześnie studenci sporządzają odręczne szkice analizowanych przykładów, w celu wyrobienia umiejętności syntetycznego ujmowania charakterystycznych cech kompozycji urbanistycznej.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rozumie ważność i potrzebę ciągłego poszerzania wiedzy	K_K01	- aktywność w trakcie zajęć - frekwencja	- Wykład - Ćwiczenia
ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę na temat historii budowy miast w Europie od okresu baroku do połowy XIX w.	K_W05	egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	Wykład
potrafi współpracować w grupie	K_K02 K_K03	- aktywność w trakcie zajęć - frekwencja	- Wykład - Ćwiczenia
zna wzorce formalne rozwiązań urbanistycznych z poszczególnych epok	K_W05 K_W06	egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	Wykład
potrafi pozyskiwać informacje z literatury i innych źródeł, a także dokonywać ich analizy i interpretacji oraz wyciągać wnioski; potrafi rozpoznawać i klasyfikować historyczne rozwiązania urbanistyczne	K_U01 K_U02	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - sprawdzian	Ćwiczenia
ma podstawową wiedzę na temat czynników wpływających na kształtowanie miast, jak np.: -politycznego, -społecznego, -gospodarczego, -technicznego, czy planowania urbanistycznego	K_W05 K_W08	egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	Wykład
rozumie ważność i odpowiedzialność działań architekta i jest świadomy jego społecznej roli; jest ukierunkowany na ochronę wartości kulturowych środowiska miejskiego.	K_K02 K_K07	- aktywność w trakcie zajęć - frekwencja	- Wykład - Ćwiczenia
potrafi przygotować przeprowadzić prezentację własnych opracowań studialnych	K_U04	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - szkice analizowanych przykładów, frekwencja	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady:

Student zdobywa zaliczenie na podstawie zdanego egzaminu (wg skali ocen min. 3,0 – maks. 5,0) oraz obecności na wykładach.

Seminarium:

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność. Warunkiem zaliczenia jest: udział studenta w dyskusjach problemowych, analizujących - prezentowane w czasie zajęć - historyczne rozwiązania urbanistyczne oraz złożenie arkuszy z syntetycznymi szkicami, wykonywanymi synchronicznie. Oceniana jakość podania oraz umiejętność trafnego rozpoznania i szybkiego uchwycenia charakterystycznych cech kompozycji urbanistycznej.

Zasada ustalania oceny:

Oceną osiągniętych efektów kształcenia z wykładu jest zestawienie kryteriów na podstawie oceny z egzaminu (wg skali ocen min. 3,0 – maks. 5,0) oraz obecności. na wykładach.

Oceną końcową z seminarium jest wyliczenie na podstawie: listy obecności, oceny za złożone szkice (będącej średnią ocen z poszczególnych etapów) oraz oceny za aktywność, analizy przed grupą.

Ocena ogólna z przedmiotu jest średnią ocen z wykładu i seminarium.

Literatura podstawowa

- Kalinowski W., Zarys historii budowy miast w Polsce do połowy XIX wieku., Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 1966.
- Ostrowski W., Kompozycja zespołów architektonicznych barokowego Rzymu, w: Studia z Historii Budowy Miast, Warszawa 1955.
- Ostrowski W., Działalność urbanistyczna Stanisława Leszczyńskiego w Nancy i jej pozycja w dziedzinie budowy miast, w: „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, 1957, Z. 3/4.
- Ostrowski W., Świetna karta z dziejów planowania w Polsce 1815-1830, TUP, W-wa 1949.
- Ostrowski W., Wprowadzenie do historii budowy miast - ludzie i środowisko, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1996.
- Szafer T. P., Ze studiów budowy miast w Polsce XVIII i pocz. XIX w., „Studia z Historii Budowy Miast”, PAN, Warszawa 1955.
- Tołwiński T., Urbanistyka. T.1, Budowa miast w przeszłości, Trzaska, Evert i Michalski, W-wa 1947.
- Wróbel T., Zarys historii budowy miast, Ossolineum, Wrocław 1971.

Literatura uzupełniająca

- Giedion S., Czas, przestrzeń i architektura. Narodziny nowej tradycji, PWN, W-wa 1968.
- Książek M., Materiały pomocnicze do studiów w zakresie historii urbanistyki. Pomoc dydaktyczna., Wyd. Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki, Kraków 1994.
- Mumford L., The City in History. Its Origins, Its Transformations, and Its Prospects. Harmond-sworth, Pelican Books, 1975.
- Trzebiński W., Działalność urbanistyczna magnatów i szlachty w Polsce XVIII wieku, PWN, 1962.

Uwagi

Sala wykładowa i seminaryjna z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz.

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. arch. Bogusław Wojtyszyn, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 26-04-2018 22:01)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ